

Světlo a stín

Ilona Csáková

Kreslí můj stín
hebká stěna bílá
můj tichý dům na náměstí
bůh ví čího jména

Zvuk dveří prastarých
a okenních ráků
když nocí déšť rozezná
prozradí svá tajemství
v půdách zamčená

Až vítr rozhoupá
zvon dávno po klekání
pak stíny starců vypráví
o písni složené z těch tónů

Ten hlas mi do spaní
svůj refrén vplétá
a já ho zpívat smím
stejný sen už dlouhá léta mám
a zní mi hlavou dál
i když noc odchází

V den kdy harfy budou znít
možná že nebudu chtít dál
v den kdy zbyde jenom stín
kdo do snu mi tu píseň hrál
už vím

Snad se budu trochu bát
opustit svůj dům
pochopím jak zní
tichý noční chór všech stínů

Ten hlas mi do spaní
svůj refrén vplétá
a já ho zpívat smím
stejný sen už dlouhá léta mám
jak pevnou skálou hnout
a zbavit se všech pout

V den kdy harfy budou znít
možná že nebudu chtít dál
v den kdy zbyde jenom stín
kdo do snu mi tu píseň hrál
já vím

V den kdy harfy budou znít
možná že nebudu chtít jít dál
v den kdy zbyde jenom stín
a na bílé zdi bude svůj ráj mít

Světlo a stín
až jednou přijde pravý čas
tam láska čeká nás